

retter den Appel til det danske Landbrug og de danske Mælkeproducenter at medvirke til Lovens heldige Gennemførelse baade med Hensyn til Iagttagelsen af Lovens Bestemmelser og med Hensyn til Opretholdelsen af Mælkeproduktionen, der er af saa usigelig stor Betydning for det danske Samfund. Det forekommer mig imidlertid, at denne Appel kunde gives en videre Adresse, og det synes mig, at det Lovforslag, vi har behandlet i Dag om Tillæg til Straffeloven, vidner om, at der er Brøst i andre Samfundsklasser, som det kunde være betimeligt at tænke paa, naar man vil rette Appel til Befolkningens Æresfølelse.

Der kunde være Anledning til at gøre nogle Bemærkninger om Enkeltheder i Lovforslaget. F. Eks. forekommer Beregningen og Fordelingen af de Priser, som Mejerbruget skal have i første Omgang, og af dem, det skal have, naar den endelige Opgørelse finder Sted, mig at være ret indviklet opstillet, saa at de, der ikke har syslet med dette Spørgsmaal, vil have meget vanskeligt ved at forstaa Opstillingen. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa disse Enkeltheder eller de Rettelser, der eventuelt kunde tiltrænges paa et eller andet Omraade, thi jeg tror, at disse Ting med større Nytte kan drøftes under Sagens Behandling i et Udvalg.

Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling her i Tinget og udtale Haabet om, at der maa komme et Resultat ud deraf, som baade det ene og det andet Erhverv saavel som Nationen som Helhed kan være tjent med i den Tid, vi gaar i Møde.

Hauge: De hidtil iværksatte Rationeringer af forskellige Varer har ikke været særlig hemmende for Befolkningen, naar lige undtages Rationeringen af de sparsomme Mængder af Belysningsmidler, vi har til vor Raadighed. Rationeringen af Brød, Sukker og Brændsel har været forholdsvis let at gennemføre, men man maa stille sig klart, at Rationeringen af Fedtstofferne vil være ulige vanskeligere og ogsaa være til betydelig større Ulempe. Man kan derfor forstaa, at naar der her i Rigsdagen forelægges et Lovforslag om Rationering af Fedtstofferne, er dette Lovforslags Fremsettelse en bydende Nødvendighed. Dets Fremsettelse viser os, at Tiderne vil blive stødse vanskeligere. Danmark, der hidtil var det fedtstofproduce-

rende Land og det fedtstofforbrugende Land, er nu saaledes stillet, at dets Befolkning maa stilles paa Fedttration, alle uden Undtagelse, baade rige og fattige, og de Rationer, der efter Lovforslaget bydes, og som det i det hele er muligt at stille til Befolkningens Raadighed, ligger betydeligt under Befolkningens normale Forbrug.

Vi har ikke nogen sikker Opgørelse af, hvor stort det normale Fedtstofforbrug hos os er for det enkelte Individ, vi har kun nogle Stikprøver, foretagne ved Gennemgang af nogle Husholdningsregnskaber, og den almindelige Statistik at gaa ud fra, men ud over dette ved vi ikke noget bestemt om, hvorledes Fedtstofforbruget er. Men de foretagne Stikprøver og den almindelige Statistik siger os, at Forbruget i Danmark hidtil har været større end i de fleste andre Lande, og den Optælling af de forhaandenværende Fedtstofmængder, der er foretaget, viser os, at for at det kan slaa til, maa det normale Forbrug indskrænkes meget betydeligt, maaske endog med Halvdelen, saa alene af den Grund er det nødvendigt at foretage en Rationering. For øvrigt er der ogsaa en anden Grund, som nødvendigvis gør en Rationering, nemlig at Mængden af Fedtstoffer allerede er saa begrænset, at hvis en Rationering ikke foretages, vil alt, hvad der produceres her i Landet af Fedtstoffer, blive forbrugt af Landets egen Befolkning, og der vil intet blive tilovers til Eksport. Men en fortsat Vareudveksling med Udlandet er ikke blot ønskelig, den er en absolut Nødvendighed, og ved en Vareudveksling mellem Udlandet og os er det navnlig Fedtstofferne, det for os kommer an paa. En Eksport af forskellige Varer fra Danmark til Udlandet er nødvendig for os for det første for til Gengæld at faa Varer, som vi ikke kan undvære, til nogenlunde overkommelige Priser og for det andet for at opretholde vor Handelsbalance, saa at vor økonomiske Tilstand ikke kommer til at ligge under, hvad Landet kan taale. Vi maa desuden stille os det klart, at vi herefter ikke kan tillade os som hidtil at forbruge Fedtstoffer i saa at sige ubegrænsede Mængder, medens de to andre skandinaviske Folk i meget høj Grad mangler vigtige Næringsmidler, særlig Fedtstoffer. Vi maa stille os klart for Øje, at det kan blive nødvendigt for os at yde vore skandinaviske Nabofolk en Haandsrækning i saa vid en Udstrækning, som det paa nogen Maade